

Den næste sag på dagsordenen var:

**3) Tredje behandling af lovforslag nr. L 60:
Forslag til lov om tilskud til Færøernes hjem-
mestyre for 2002.**

Af finansministeren (Thor Pedersen).
(Fremsat 29/1 2002. Første behandling 19/2
2002. Betænkning 25/4 2002. Anden behandling
2/5 2002).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges enstemmigt med 111
stemmer.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministe-
ren.

Den næste sag på dagsordenen var:

**4) Tredje behandling af lovforslag nr. L 117:
Forslag til lov om ændring af lov om forebyg-
gende sundhedsordninger for børn og unge.
(Ophævelse af krav om ansættelse i den kom-
mune sundhedstjeneste).**

Af indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løk-
ke Rasmussen).
(Fremsat 27/2 2002. Første behandling 13/3
2002. Betænkning 24/4 2002. Anden behandling
30/4 2002).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges med 75 stemmer (V, DF,
KF, SF, RV og KRF) mod 34 (S og EL).

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministe-
ren.

Den næste sag på dagsordenen var:

**5) Tredje behandling af lovforslag nr. L 158:
Forslag til lov om ændring af lov om lægemid-
ler. (Bivirkningsovervågning m.v.).**

Af indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løk-
ke Rasmussen).
(Fremsat 14/3 2002. Første behandling 2/4 2002.
Betænkning 24/4 2002. Anden behandling 30/4
2002).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges enstemmigt med 110
stemmer.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministe-
ren.

Den næste sag på dagsordenen var:

**6) Anden (sidste) behandling af beslutnings-
forslag nr. B 61:
Forslag til folketingsbeslutning om oprethol-
delse af Vandfonden.**

Af Torben Hansen (S) m.fl.
(Fremsat 24/1 2002. Første behandling 11/3
2002. Betænkning 2/5 2002).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Torben Hansen (S):

Det er trist, at der her i Folketinget ikke er et flertal, der vil støtte op bag det her beslutningsforslag og dermed hjælpe de små private vandværker og enkeltbrugere i det åbne land, der uforholdt bliver ramt af en udefra kommende forurening.

Den Vandfond, vi har, har eksisteret siden 1997, og nu vil regeringen, som vi kan se på et senere dagsordenspunkt, jo så nedlægge den, og det er ikke, fordi der ikke har været brug for den, tværtimod. Med den nedlæggelse her får vi en meget hård økonomisk belastning for de borgere, der får vand fra nogle små anlæg, hvor anlægget bliver ramt af en forurening. Og nedlæggelsen af Vandfonden vil direkte ramme den enkelte forbruger, den enkelte familie, der kommer i denne her ulykkelige situation.

Kl. 13.30

Den 10. oktober 2001 var der første behandling af nogle mindre ændringer til loven, og her fra Folketingets talerstol var der næsten ingen grænser for rosen for ideen med Vandfonden, som blev oprettet i 1997. Jeg skal også sige, at da den blev oprettet i 1997, stemte Dansk Folkeparti også for den.

Men den 10. oktober 2001 var der ros, og det var fra alle partier inklusive V, K og Dansk Folkeparti. Dansk Folkepartis ordfører roste endda loven så meget, at det var næsten lige før, at taget løftede sig, og man talte meget smukt om den decentrale vandforsyning i det åbne land og andre ting. Det var den 10. oktober 2001, og det var jo selvfølgelig også før valget.

Man kan selvfølgelig spørge, hvad det så er, der har ændret sig med hensyn til retten til rent drikkevand og decentral vandforsyning fra den 10. oktober til den 20. november og til i dag. Jeg tror ikke, der er noget, der har ændret sig, men der er nogle, der har glemt, hvad de ganske seriøst sagde den 10. oktober.

Hvad er så argumentationen for nedlæggelsen? Ja, den klinger jo også hult, for argumentationen går på, at man vil sikre rent drikkevand gennem fortsat reduktion af kvælstof og fosfor og minimering af pesticider osv., men det, der jo netop er vigtigt i pointen med Vandfonden, er, at den går til at løse akutte forureningsproblemer på små vandforsyninger, private brønde og boringer, altså anlæg, der allerede er truet eller er stærkt ramt af forurening.

Man kan ikke løse de problemer ved at gøre noget ved dagens forureningsbelastning, da den jo selvfølgelig først vil få effekt om mange, mange år. Så initiativerne i argumentationen kan ikke løse de samme akutte problemer, som Vandfonden løser.

Med hensyn til de initiativer, der blev stillet i udsigt, har vi ikke set et eneste initiativ fra regeringens side, og vi så klart og tydeligt ved forespørgslen her i marts måned om pesticider i drikkevandet, at der ikke var et eneste nyt initiativ undervejs, så argumentationen klinger rigtig hult.

Argumentationen for nedlæggelsen skal nok findes i et ministersvar af 24. januar på spørgsmål nr. S 365, hvor der står, at nedlæggelsen sker for at sikre finansiering af de områder, som regeringen prioriterer højt, hvorfor det har været nødvendigt at finde besparelser andre steder.

Det betyder, at vandforsyningen i det åbne land ikke prioriteres højt og slet ikke de mennesker, der bliver ramt af udefra kommende forurening. Det må jo så være budskabet til de potentielle modtagere af hjælp fra Vandfonden. Det er over 33.000 husstande og 700 små decentrale vandværker, et tal, der bestemt ikke er blevet mindre med de seneste målinger fra Sønderjyllands Amt.

Nedlæggelsen af Vandfonden går ikke alene ud over dem, der bliver ramt af forurening. Den går også ud over den generelle danske forskningsindsats i vandforsyningssikkerhed. Den forskningsindsats bliver også halveret. Så ikke alene rammer man de små familier, man rammer også den generelle danske forskning i rent drikkevand.

Jeg synes, det er pauvert, at automatflertallet med regeringen og Dansk Folkeparti på den her måde sender en stor regning til de her familier, der bliver ramt af en forurening, som de hverken har lod eller del i.

Hvis der ikke bakkes op om det her beslutningsforslag, vil det gå hårdt ud over den lille familie, den lille mand, som alle talte så meget om op mod den 20. november, men som vi kan se her i dag mange allerede har glemt. Så vil det gå hårdt ud over dem, da de kommer til at betale både 30.000, 40.000 eller 50.000 kr. for at få rent drikkevand. Der har Vandfonden givet tilskud netop for at sikre, at den lille familie i de små private husholdninger også har råd til rent drikkevand, som mange andre i det her land anser for værende en selvfølge.

(Kort bemærkning).

Jørn Dohrmann (DF):

Jeg vil bare sige til hr. Torben Hansen, at vi må jo konstatere, at Vandfonden ikke har formået at løfte sin opgave. 90 pct. af dens midler er ikke gået til det formål, som de skulle, nemlig at bevare de decentrale vandværker derude. Der er givet støtte til at lægge de her enkeltmands-vandværker ind under kommunale vandværker, altså lægge dem sammen, og det var ikke formålet.

Kl. 13.35

Dengang vi oprettede Vandfonden, var det for at bevare de decentrale vandværker, altså enkeltmandsboringer derude. Det har den ikke levet op til. Derfor er vi med til at nedlægge Vandfonden igen. Tænk på, at 90 pct. ikke er gået til, der var formålet.

Vi vil gerne være med til at sikre det danske drikkevand, og det gør vi ved at afsætte penge. I det her tilfælde snakker vi om 3 mio. kr. til forskning inden for det her område.

Vi er meget glade for, at vi har fået afsat 3 mio. kr. Jeg vil gerne spørge hr. Torben Hansen: Hvad var beløbet i 1996, 1997, 1998 og 1999? Er det ikke korrekt, at det beløb var 3 mio. kr.?

Det er kun, lige inden man skal ud i en valgkamp, at man gerne lige vil hæve det her beløb til 6 mio. kr. Men det er jo ikke det, det har været alle de andre år. Det synes jeg også lige man skal forholde sig til.

(Kort bemærkning).

Torben Hansen (S):

Til hr. Jørn Dohrmann kan jeg sige, at det vil jeg endog meget gerne forholde mig til. Det forholder sig ganske korrekt sådan, at der var 3 mio. kr. til forskning de første mange år, men i begyndelsen af 2001 kom et enigt Vandråd, som står for administrationen af det her, og sagde, at hvis vi skulle have en seriøs og endnu bedre forskning inden for det her område, så var det nødvendigt, at vi fik midlerne fordoblet. Det blev så gjort.

Så det, man rent faktisk har været med til fra Dansk Folkepartis side, er at halvere forskning i dansk drikkevandsforsyning. Det mener jeg må være budskabet herfra, og det skal man ikke forsøge at smøge af sig på alle mulige måder.

I forhold til de 90 pct. og de 10 pct. så forholder det sig sådan, at alle de midler, der er givet, selvfølgelig er givet inden for den formålsbestemelse, der ligger i loven, ellers kan man jo

ikke uddele nogen af midlerne. Det siger jo næsten sig selv.

(Kort bemærkning).

Lissa Mathiasen (S):

Det forekommer mig egentlig, at det er et noget hånligt og også uacceptabelt svar, vi her hører fra Dansk Folkepartis ordfører, hr. Jørn Dohrmann.

Er det virkelig svaret f.eks. til de 15 familier, som bl.a. befinder sig i det område, hvor vi er nogle, der er valgt? Hylke Vandforsyning har været i deputation her i Folketinget. Det er 15 familier, som uforskyldt kommer i en situation, hvor der er forurening af deres vand. Det vil sige, at de ikke er i stand til at få rent drikkevand i dag. Hvis de skal have rent drikkevand, betyder det, at de hver især skal betale 35.000 kr. Er det et rimeligt svar at give dem? Det underer mig, at Dansk Folkeparti virkelig vil lægge navn til at støtte et sådant forslag som det her.

Jeg håber, at det kommer ud lokalt, så langt som det overhovedet kan, at det er hilsenen fra Dansk Folkeparti til ganske almindelige familier. Det kan være pensionister, det kan være unge nystiftede familier, som søreme ikke har de her penge.

(Kort bemærkning).

Pernille Blach Hansen (S):

Det her er virkelig et eksempel på Dansk Folkepartis sande ansigt. Der er ingen hjælp til de familier, der nu har fået forurenede deres drikkevand. Tværtimod!

Dansk Folkepartis ordfører må vel erkende, at alle de penge, der er blevet udbetalt, er gået til at hjælpe folk, der uforskyldt har fået forurenede deres drikkevand og har stået med en meget, meget stor regning. Jeg synes, det er pinligt og afslørende, at Dansk Folkeparti ikke vil hjælpe de små mennesker, der her er kommet i klemme.

Dansk Folkepartis ordfører har så tidligere fortalt, hvorfor man ikke kan støtte det. Det er, mener hr. Jørn Dohrmann, fordi der er tale om folk, der selv har puttet rottegift i deres drikkevand. Det vil jeg godt bede om en lidt større uddybning af. Det var jo noget, vi hørte for et par måneder siden.

Kan hr. Jørn Dohrmann komme med et eneste konkret eksempel på nogen, der selv har puttet rottegift i deres drikkevand og efterfølgende fået hjælp af Vandfonden, eller var det bare et temmelig låget forsøg på at bortforklare, at man

ikke vil hjælpe dem, der reelt er kommet i en klemme?

(Kort bemærkning).

Jørn Dohrmann (DF):

Jeg vil sådan set godt have lov til at besvare dem alle sammen under ét her.

Det er sådan, at man også lige skal forholde sig til, hvor mange kroner det er i gennemsnit, hver familie skal have, når vi tager dem fra Hylke og alle de andre tilsammen. Gennemsnitlig er det 13.000 kr., vi snakker om her. Skulle 13.000 kr. være det, der vælter det hele for den enkelte familie? Jeg ved godt, det er mange penge, men jeg kan ikke se, at det skal vælte det her.

Tænk på, at 90 pct. af de her penge ikke er gået til det, vi aftalte, dengang vi oprettede Vandfonden. Det er det, vi tager udgangspunkt i. Når der er nogle, der ikke bruger 90 pct. af de penge, vi afsætter, rigtigt, så vil vi have gjort noget ved det.

Kl. 13.40

Selvfølgelig gør vi jo så det, at vi siger, at vi gerne vil bruge 3 mio. kr. til at forske i, hvordan vi kan gøre det bedre, hvordan vi kan bevare det gode drikkevand her i Danmark. Vi vil bare ikke stikke penge ud til alle sammen og så sige, at det gør ikke noget, de ikke bruger de her penge til det, de egentlig er afsat til.

Men tænk over gennemsnittet, hvis vi regner alle beløb sammen her. Det er 13.000 kr. til hver familie.

(Kort bemærkning).

Lissa Mathiasen (S):

Ja, jeg er nødt til at spørge lidt mere direkte i et forsøg på at få et lidt mere klart svar: Finder hr. Jørn Dohrmann fra Dansk Folkeparti virkelig, at det er en rimelig hilsen til de 15 familier, som er berørt af den forurening, der er kommet ved Hylke Vandforsyning? Synes han, det er rimeligt at give dem et svar, der hedder: Det betyder ikke noget, nu kan I betale 35.000 kr., herregud, det er småpenge, det betyder ikke så meget for den enkelte familie.

Det er derfor, jeg synes, det er hykleri, når Dansk Folkeparti her siger, at pengene ikke har været brugt godt nok. Hvad er Dansk Folkepartis svar til de mennesker, der står her med forurenede vand, og som ved, at forudsætningen for rent vand er, at de betaler de 35.000 kr.? Hvorfor vil man ikke hjælpe dem?

(Kort bemærkning).

Torben Hansen (S):

Det er jo fantastisk, at man her fra Folketingets talerstol skal høre Dansk Folkepartis ordfører, hr. Jørn Dohrmann, sige, at 90 pct. af midlerne ikke er brugt til det, der var formålet. Mener hr. Jørn Dohrmann så omvendt, at der er sket udbetalinger, som ikke har været lovmedholdelige? Det tror jeg næppe man kan sige om de udbetalinger, der har været.

Det korte af det lange er, at af de 90 mio. kr., der samlet er brugt til at hjælpe vandforsyninger, er lidt over halvdelen gået til enkeltindvindere – den lille mand ude på marken, der uforskyldt er blevet ramt af forurening – og lidt under halvdelen er blevet brugt til små almene vandværker.

Hr. Jørn Dohrmann må da forhåbentlig give os ret i, at uanset hvordan man vender og drejer det, så har behovet hos den enkelte familie, den enkelte lille vandforsyning velsagtens været der.

(Kort bemærkning).

Jørn Jespersen (SF):

For nylig kunne man se en pressemeddelelse fra Miljøministeriet, hvor det blev meddelt, at nu var der nedsat et udvalg, som skulle finde ud af, hvordan man lavede nogle retningslinjer for at give kompensation til landbruget fremover for at overholde landets miljøregler. Miljøministeren sagde, at det var sket på foranledning af Dansk Folkeparti.

Det vil sige, at Dansk Folkeparti på den ene side arbejder for at bruge skatteydernes penge på at give kompensation til landbruget for at overholde almindelige miljøregler og på den anden side medvirker til at fjerne de midler, som hjælper almindelige familier til at få en kompensation bare delvis for uforskyldt at have fået ødelagt deres drikkevandsforsyning.

Vil hr. Jørn Dohrmann ikke forklare det rimelige i, at landbruget skal have kompensation for at overholde landets miljølove, men at almindelige forbrugere, der uforskyldt får ødelagt deres vandforsyning, ikke skal have nogen hjælp fra samfundet?

(Kort bemærkning).

Jørn Dohrmann (DF):

I årene fra 1997-2001 er der udbetalt godt 44 mio. kr. til støtte til enkeltindvindinger, hvilket svarer til lidt over halvdelen af de udbetalte midler. Hovedparten, dvs. ca. 90 pct., af disse midler er givet som støtte til grundejerne til til-

slutning til vandværker og ikke til etablering af nye brønde eller boringer.

Det gennemsnitlig udbetalte beløb til enkelt-indvindingsbrønde er godt 13.000 kr. og er i mine øjne ikke et uoverskueligt beløb. Jeg forventer derfor ikke, at nedlæggelse af Vandfonden vil medføre en væsentlig ændring i den centrale vandstruktur. Jeg vil stå ved, at i mine øjne er de her 13.000 kr. ikke uoverkommeligt for den enkelte borger.

Fru Lissa Mathiasen vil gerne snakke om Hylke Vandforsyning, men jeg vil ikke snakke enkelt-sager, og jeg kan ikke se, at det skulle være det store argument for, hvorfor man lige nøjagtig skulle opretholde denne Vandfond.

Kl. 13.45

Vi siger jo også, vi har de her 3 mio. kr. til at finde ud af, hvordan vi løser det her problem. Vi ved da godt, at der er problemer rundtomkring, men vi kan ikke løse alles problemer med de her penge, der er afsat her.

Derfor spørger vi: Hvordan kan vi forske i, at de problemer ikke opstår? Det vil vi gerne være med til at se på hvordan vi løser, men vi kan ikke bare komme med en stor sum penge og sige, at nu hjælper vi alle sammen.

Altså vi må forholde os til det, vi kan se, og det er, at 90 pct. af de her penge ikke går til det, som vi har sagt i 1997 skulle begrunde, hvorfor vi ville være med til at oprette Vandfonden. Det er vores argument for at nedlægge Vandfonden.

(Kort bemærkning).

Lissa Mathiasen (S):

Jeg vil allerhelst høre, at jeg rent faktisk har misforstået svaret fra hr. Jørn Dohrmann, hvis svaret er, at vi ikke kan hjælpe alle, derfor skal vi ikke hjælpe nogen, og derfor afskaffer vi Vandfonden.

De mennesker, som jeg f.eks. nævnte, de 15 familier, der bliver ramt af Hylke Vandforsynings forurening, skal ikke af med 13.000 kr., nej, de skal af med 35.000 kr., og det er mange penge.

Jeg er egentlig også overrasket over, hvis hr. Jørn Dohrmann har været herinde så længe, at det for ham er et lille beløb at skulle af med 13.000 kr.

Jeg tror, at de fleste familier – det kan være en pensionistfamilie, det kan være en børnefamilie – føler, at selv 13.000 kr., som er gennemsnitsprisen, er fantastisk mange penge at skulle finde, og som de ikke bare har mulighed for at stikke hånden i lommen og tage op.

Jeg synes, det er udtryk for en grad af arrogance, når Dansk Folkeparti siger: »13.000, nå, ja, det kan enhver vel have råd til at betale.« Når folk uforskyldt er blevet ramt af en vandforurening, så de ikke kan få rent vand, så er det mindste, vi kan, da at holde fast i, at Vandfonden har mulighed for at hjælpe dem.

(Kort bemærkning).

Jørn Dohrmann (DF):

Jamen jeg vil da give fru Lissa Mathiasen ret i, at det er ikke så godt, at man skal af med 13.000 kr., det er rigtig mange penge. Men kan man ikke også sige det sådan, at den forrige regering har været alt, alt for dårlig til at stille krav til, hvem der skulle sidde og dele de her penge ud? Den har simpelt hen ikke kunnet stille nogle krav, der duede. Er det, man kan konstatere her ikke, at de folk, der har siddet og delt de her penge ud, såmænd ikke vidste, hvad de skulle dele ud til?

Der er da sådan, jeg vil udlægge det, og på den måde kan man jo egentlig sige, at den forrige regering er skyld i, at fonden bliver nedlagt. Sådan vil jeg fremlægge det.

Som sagt er de 3 mio. kr. jo med til, at man ligesom kan se på, hvor det er, vi kan gøre en indsats, altså med grundvandsbeskyttelse, vandindvinding, vandbehandling og alt det der. Det kan man bruge de her 3 mio. kr. til. Det er da en god start, ville jeg sige, på det her. Men jeg vil altså tegne det sådan, at den forrige regering har været for dårlig.

(Kort bemærkning).

Pernille Blach Hansen (S):

Jeg kan simpelt hen ikke se, hvori hr. Dohrmanns problem består. Man har brugt alle pengene til at hjælpe folk, der har fået forurenede deres drikkevand, og så mener hr. Dohrmann, at de er blevet brugt forkert.

Jamen er sagen ikke, at alle pengene er gået til at hjælpe folk, der har fået forurenede deres drikkevand? De 90 pct. af pengene er brugt til folk, der så er blevet tilkoblet et andet vandværk, og resten af pengene er brugt til folks egne boringer, men det centrale må da være, at det er folk, der har fået hjælp.

Jeg kan ikke forstå, hvorfor hr. Jørn Dohrmann ikke vil hjælpe de mennesker. Det er små mennesker, vel i Dansk Folkepartis klassiske forstand. Det er børnefamilier med mange børn, der ikke lige kan rykke 13.000 kr. op af lommen, det er pensionister, det er arbejdere, og så er

Dansk Folkepartis eneste svar til dem, at 13.000 kr. er jo ikke så mange penge, og da vi ikke kan hjælpe alle sammen, så vil vi ikke hjælpe nogen.

Er det virkelig et udtryk for Dansk Folkepartis sociale sindelag, at man ikke vil hjælpe nogen overhovedet, man vil bare have pengene ned i kassen, så man kan bruge dem til noget andet?

(Kort bemærkning).

Jørn Dohrmann (DF):

Vi vil gerne hjælpe dem, vi vil gerne hjælpe alle sammen, hvis det kan lade sig gøre, men vi må jo bare konstatere, at de her penge er ikke gået til det, som vi ligesom ville bruge dem til, og det er jo en stor skam, at man så på den måde skal straffe nogle folk for det. Jeg indrømmer blankt, at det ikke er særlig smart, men det er jo, hvad der sker, når det er, at man ligesom ikke har sat nogle klare regler op for, hvem det er, der kan få hjælp her.

Kl. 13.50

Vi sagde jo, at det skulle være enkeltmandsboringer, der skulle have den her hjælp, men det har jo vist sig, at det er ikke det, pengene er gået til. De er gået til at koble sig ind under alle mulige andre vandværker, nogle større vandværker, og det var ikke det, der var formålet med det. Derfor synes vi, at når de ikke gør det, som var formålet, så nedlægger vi fonden.

Vi er nødt til at foretage nogle prioriteringer i det her samfund af, hvordan vi vil bruge pengene.

(Kort bemærkning).

Jørn Jespersen (SF):

Jamen det passer jo ganske enkelt ikke, når hr. Jørn Dohrmann siger, at pengene ikke er gået til at hjælpe almindelige mennesker.

Pengene er gået ubeskåret til at hjælpe almindelige mennesker, som uden egen skyld har fået forurenede deres drikkevand, til at hjælpe dem enten med at få en ny boring eller med at komme ind under et vandværk med det samme resultat, nemlig at de har fået rent vand.

De penge har Dansk Folkeparti nu fjernet. Det kan man ikke komme uden om, og nu er der bare ingen hjælp til mennesker, som har fået forurenede deres drikkevand.

Så stillede jeg et spørgsmål tidligere, som jeg gerne vil have lov til at gentage: Hvorfor vil Dansk Folkeparti bruge penge på at kompensere landbruget for at overholde landets miljøregler, men ikke bruge penge på at hjælpe almindelige mennesker, som uden egen skyld har fået for-

urenede deres drikkevand? Det spørgsmål må der da kunne svares på.

(Kort bemærkning).

Jørn Dohrmann (DF):

Jeg synes, at det spørgsmål har jeg egentlig besvaret mange gange. Altså vi vil gerne bevare det decentrale vandværk ude i det åbne land. Det var jo det, der var formålet i 1997, dengang man oprettede Vandfonden.

Så mener vi også, at når vi dengang sagde, at det var formålet, at det var betingelserne, så skal vi også overholde dem. Så skal vi ikke begynde at tilkoble alle de her vandværker til byvandværker, altså til et samlet vandværk. Vi vil beholde det decentrale vandværk. Det var det, der var meningen med den her Vandfond.

Vi siger så også, at de her 3 mio. kr. er da en støtte til den enkelte borger, uanset om man vil sige, at det er til landbruget, eller det er til den enkelte borger, der bor ude i det åbne land. Altså ganske almindelige folk kunne søge Vandfonden dengang, men de her 3 mio. kr. går til alle sammen. Det kommer ikke kun én gruppe til gode, det kommer alle sammen til gode, både dem i landbruget og også enkeltpersoner derude.

(Kort bemærkning).

Jørn Jespersen (SF):

Det er dog den værste gang udenomssnak, jeg længe har hørt. Pengene er gået til at hjælpe mennesker, præcis som det var formålet, der har fået forurenede deres drikkevand, og som nu skal have noget rent drikkevand. Det er pengene gået ubeskåret til.

Hvorfor vil Dansk Folkeparti fjerne hjælpen til de mennesker? Det er det, man har gjort. De 3 mio. kr. er fint, men det er på lang sigt, 10, 20, 30 år, og hjælper ikke nogen, der har fået forurenede deres drikkevand.

I øvrigt må jeg sige, at det er en noget besynderlig måde at forhandle på fra Dansk Folkepartis side. Man fjerner 60 mio. kr., som går til almindelige mennesker, og så får man 3 mio. kr. ind i stedet for – fra 60 mio. kr. til 3 mio. kr. – og så fremstiller man det som en sejr.

Så må jeg endelig sige, at hr. Jørn Dohrmann åbenbart slet ikke er klar over, hvad det er hans parti medvirker til. Der er blevet nedsat et udvalg, som skal lave retningslinjer for kompensation til landbruget for at overholde landets miljøregler. Alle vi andre får da ikke kompensation for at overholde miljøreglerne, det skal vi bare

gøre. Hvorfor skal landbruget have kompensati-
on?

(Kort bemærkning).

Jørn Dohrmann (DF):

Jamen jeg vil blive ved med at fastholde det, jeg har sagt hele tiden, nemlig at det, vi ville, var at beholde den decentrale vandværksstruktur i Danmark.

Derfor oprettede vi Vandfonden, og på det tidspunkt i 1997 sagde vi ja til det, fordi vi godt kunne se et formål med det. Men når man lige-
som ikke bruger pengene til det, som de egentlig var afsat til, så er vi da nødt til at sige, at så må vi fjerne de her penge igen.

Vi hjælper jo alle ved, at vi har afsat de her 3 mio. kr. Det kan jeg altså ikke se at der er noget forkert i, og hvis det måtte vise sig, at der er behov for nogle flere penge, jamen så må vi prøve at se, hvor vi kan finde dem henne. Det er jo ikke det, der skal vælte hele læsset her.

Vi vil bibeholde det decentrale vandværk, altså ude i den åbne natur. Det er det, vi har arbejdet for, og vi kan bare konstatere, at det ikke er lykkedes for den forrige regering.

Miljøministeren (Hans Christian Schmidt):

Ja, jeg føler trang til på det her tidspunkt, hvor vi diskuterer meget, hvilke beløb der er blevet brugt, kun lige at nævne, at jeg bekræfter jo i hvert fald også i dag, at vi ikke har kunnet bruge de penge, der blev afsat til Vandfonden.

Kl. 13.55

Den startede i begyndelsen i 1997, og den er gået fra 70 mio. kr. årlig ned til 38,8 mio. kr., ikke engang dem kunne man bruge. Vi var nede på 24 mio. kr. Vi må sige, at det jo selvfølgelig er et utilfredsstillende resultat, og på den baggrund har det været tydeligt, at Vandfonden i alle årene har haft problemer med at bruge de penge, som har været afsat til fonden. Det er for mig et klart signal om, at konstruktionen med Vandfonden ikke er hensigtsmæssig, og at midlerne kan bruges mere optimalt på anden vis.

Jeg har kun lagt øre til, at man har diskuteret omkring, at alle midlerne blev brugt, og der vil jeg selvfølgelig bare have lov at sige her, at det ikke er tilfældet. Jeg ved ikke, om alle har haft tallene, men ellers har vi dem i hvert fald nu. Det er altså ikke sådan, at alle midlerne er blevet brugt, fordi der har simpelt hen været problemer med at bruge den konstruktion, der er, og så vel også, fordi man må sige, at meget ofte blev

de ikke brugt til det, de skulle, nemlig enten at reparere brønde eller bore nye brønde.

Vi har tal for, at man har brugt 90 pct. af midlerne til tilslutning til et vandforsyningsselskab, og det har vel næppe været det, der var meningen med det. Men i hvert fald er det konklusionen, at de penge, der har været afsat, ikke er blevet brugt til det formål.

Det var sådan set kun, fordi det blev sagt af et af folketingsmedlemmerne, at alle pengene var blevet brugt. Det har ikke været tilfældet.

(Kort bemærkning).

Torben Hansen (S):

Først ganske kort til hr. Jørn Dohrmann, der siger, at det er vigtigt at bibeholde den decentrale vandforsyningsstruktur:

Jamen det er jo netop også det, der sker, for selv om man har nogle enkeltindvindinger, hr. Dohrmann har jo også tallene den her gang, hvor det så kan være, at 90 pct. af dem får tilskud til at blive tilkoblet et lille privat, alment vandværk, så er det da stadig væk en decentral vandforsyning. Det må hr. Jørn Dohrmann da give mig ret i.

Hr. Jørn Dohrmann bliver også ved med at tale om vandforsyningsstruktur. Jamen hvad med de mennesker? Der er rent faktisk inden for det her område blevet brugt 80-85 mio. kr. for at hjælpe ganske almindelige familier i nød, fordi de bor et sted, hvor vandet er for dårligt på grund af en udefra kommende forurening, som de ikke selv har haft en chance for at gøre noget som helst ved.

Jeg synes, det vil klæde Dansk Folkeparti at begynde at snakke om mennesker, mennesker, der kommer i klemme, og ikke udelukkende om struktur.

(Kort bemærkning).

Pernille Blach Hansen (S):

Nu synes jeg, der sker fremskridt i debatten. Ministeren er oppe at sige: Problemet er, at man ikke har kunnet bruge de penge, der var. Jamen hvorfor kommer ministeren så ikke med et forslag til at lave konstruktionen om, så der er endnu flere, der kan få gavn af de penge her ude på landet?

Det, man kan konkludere efter ministerens seneste indlæg, ja, det er vel, at der er et stort behov for hjælp til folk, der har fået forurenede deres vand. Men de penge, der var afsat, har vi ikke fået brugt alle sammen, og derfor tager vi

resten, så er der ikke flere, der kan få hjælp fremover.

Behovet er stort. Vi har bare af systemmæssige årsager ikke fået brugt pengene, og derfor tager vi dem væk. Det er da virkelig fordeling, så det batter.

Hvorfor laver ministeren så ikke bare konstruktionen om, hvis det er det, der er problemet, så vi kan sikre, at så mange som muligt får hjælp til at få rent vand? Er det her ikke bare en dårlig undskyldning, fordi ministeren har haft brug for nogle penge i kassen til at leve op til statsministerens gylndne løfter?

(Kort bemærkning).

Jørn Jespersen (SF):

Jamen jeg er da enig med miljøministeren i, at man ikke skal afsætte flere penge, end behovet nødvendiggør. Derfor har SF også været med til at nedsætte beløbet til Vandfonden, fordi der ikke fandtes anvendelse for alle pengene. Jeg synes bare, det er en underlig konklusion, som miljøministeren drager, at når beløbet ikke er blevet fuldt ud udnyttet, fordi man har administreret det meget stramt og ikke har reklameret for ordningen, så fjerner man alle pengene.

Derfor skylder ministeren da et svar på: Hvorfor skal de mennesker, som er blevet hjulpet, den type mennesker med uforskyldt forurening af deres drikkevand, ikke fremover have den hjælp? Det må ministeren kunne svare på.

Så vil jeg også spørge ministeren om kompensation til landbruget. Der forstod Dansk Folkepartis ordfører åbenbart ikke, hvad jeg refererede til, men det gør ministeren forhåbentlig. Hvordan kan det være, at landbruget fremover skal have kompensation for at overholde landets miljøregler, samtidig med at almindelige mennesker ikke skal have hjælp til at få rent drikkevand?

Kl. 14.00

(Kort bemærkning).

Jørn Dohrmann (DF):

Jamen jeg vil fastholde, hvad jeg har sagt hele tiden om, at vi vil gerne bibeholde de decentrale vandværker. Jeg mener, man skal have en boring ude på det åbne land der, hvor man henter vandet op. Vi skal jo ikke have en central fordeling af alt vandet. Det skal være sådan, at det bliver hentet op derudefra, at det bliver bibeholdt ude på landet. Det er det, der var meningen med det. Det var ikke meningen, at alle skulle kobles sammen til ét stort vandværk i hele Danmark.

Vi hjælper netop alle borgerne, når vi afsætter de 3 mio. kr. til det her forskningsprojekt om at bevare det gode drikkevand. Det er netop derfor, vi sætter 3 mio. kr. af til det. Jeg kan ikke se, hvorfor det kun skulle gå til almindelige husejere. Det skal også gå til landbruget. Det skal være os alle sammen, der får del i de her penge.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Hvis nu Dansk Folkeparti godt ville være med til at sikre dem ude i det åbne land og dem, som selv skal lave en ny brønd, vil jeg godt spørge hr. Dohrmann om, hvorfor det så ikke er sket. Jeg synes, det er ganske mærkeligt, at Dansk Folkeparti intet har gjort for at sikre, at det så skete, for man har jo fjernet de penge.

Eller skal det, hr. Dohrmann siger, forstås sådan, at Dansk Folkeparti stadig væk godt vil være med til at afsætte penge til det formål her og nu? Sådan kunne det selvfølgelig forstås. Så kan forslaget jo gå tilbage til udvalget, og så kan der blive lavet et ændringsforslag, således at vi i hvert fald får de penge sikret.

Jeg synes, det er et ret afgørende spørgsmål. Hvis hr. Dohrmann ikke kan svare bekræftende på det, viser det jo, at hr. Dohrmann ikke har ment et ord af alt det, han har stået og sagt.

(Kort bemærkning).

Jørn Dohrmann (DF):

Jeg vil bare sige til hr. Keld Albrechtsen, at vi er med til at sikre det danske drikkevand ved at afsætte de her 3 mio. kr., og at vi må forholde os til, at 90 pct. af de penge ikke er brugt til det formål, de skulle. Det er det, vi forholder os til, når vi nedlægger Vandfonden, som vi har til anden behandling her. Det forholder vi os til, og så må vi se, hvordan vi så kan sikre det danske drikkevand fremover.

Vi har været med til at sætte 3 mio. kr. af til det her område, fordi vi mener, det er virkelig vigtigt, at folk får hjælp til det her problem. Men at lave en ny vandfond nu ville være fuldstændig tåbeligt at gøre.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jamen jeg spurgte ikke hr. Dohrmann om de 3 mio. kr. Vi har hørt om de 3 mio. kr. mange gange; de har ikke noget med den her sag at gøre. Det, der har med sagen at gøre, er, at de penge, som går til det formål, som hr. Dohrmann siger

at Dansk Folkeparti går så meget ind for, nemlig støtten til de decentrale løsninger, er fjernet.

Så spørger jeg hr. Dohrmann: Vil hr. Dohrmann være med til at sætte de penge ind igen – de penge, som Dansk Folkeparti jo taler så rørstrømsk om, som vil sikre en decentral ny boring? Vil Dansk Folkeparti være med til at sætte de penge ind igen? For hvis Dansk Folkeparti ikke vil være med til det, viser det jo, at hr. Dohrmann ikke har ment et kvidder af alt det, hr. Dohrmann selv har stået og sagt fra denne talerstol. Man må da lade handling følge på ord, sagt til hr. Dohrmann.

(Kort bemærkning).

Jørn Dohrmann (DF):

Jeg vil bare sige, at den forrige regering jo har haft 9 år til at udstikke nogle retningslinjer. 90 pct. af de penge er ikke gået til det, der var formålet. Det er virkelig noget, der er til at tage og føle på.

Hvis vi ligesom starter forfra med de samme spilleregler, hvor havner vi så henne? Så har vi samme resultat. Hvad hjælper det så? Vi er nødt til at have fundet en løsning på det her problem først, og så må vi se, hvad vi kan gøre. Vi kan da ikke bare gå ind i en ny fase og sige, at nu fordeles vi igen 90 pct. til noget, der ikke var meningen. Derfor er vi tilbage til det samme problem igen.

Kl. 14.05

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg synes, hr. Dohrmann skulle tage og svare på det spørgsmål, der bliver stillet. Jeg taler ikke om de penge, som hr. Dohrmann mener blev brugt til et forkert formål. Jeg taler heller ikke om hr. Dohrmanns berømte 3 mio. kr. Jeg taler lige præcis om de penge, som før Dansk Folkeparti indgik finansloven, gik til de mennesker, som valgte decentrale løsninger, og som Dansk Folkeparti mener er dem, som burde have pengene.

Hvorfor er den del af ordningen blevet skåret væk? Hvorfor har Dansk Folkeparti været med til at fjerne de penge, de bevillinger, som Dansk Folkeparti hele tiden siger de selv går ind for, og som er så vigtige, og som bare kunne have fortsat, og som stadig væk kan fortsætte, hvis man vil være med til at lave et ændringsforslag til det beslutningsforslag, som ligger her?

Det er så nemt som ingenting. Hvis Dansk Folkeparti virkelig ønskede en sådan løsning, så

ligger den lige på den flade hånd. Det er bare at sige ja. Jeg skal nok udarbejde ændringsforslaget for hr. Dohrmann, der er ingen tekniske problemer i det. Men hvis hr. Dohrmann ikke vil det, så viser det bare, at Dansk Folkeparti ikke mener, hvad de siger.

(Kort bemærkning).

Jørn Dohrmann (DF):

Jo, men jeg forholder mig igen til det, der er fakta. Fakta er som sagt, at de 90 pct. er gået til de forkerte folk. Så derfor vil vi da ikke starte forfra med den her Vandfond. Det kan jeg da aldrig nogen sinde sige ja til.

Næ, man skal forholde sig til, hvordan det er gået de sidste mange år. Det er ikke gået særlig godt, og derfor siger vi, at den her Vandfond ikke har sin berettigelse, som den er nu, så den vil vi ikke være med til at videreføre. Så vi starter forfra.

Så må vi se, hvordan vi kan gøre det, og derfor har vi afsat de her 3 mio. kr. til at undersøge, hvordan vi bevarer det gode drikkevand i Danmark. Vi må så se, hvordan det går, men det kan vi ikke sige her i dag. Vi skal jo først lige have det til at køre på bedst mulig måde. Men det ser vi.

Jørn Jespersen (SF):

Nu siger hr. Jørn Dohrmann som ordfører for Dansk Folkeparti, at pengene er gået til de forkerte folk. Det er helt ordret citeret: Pengene er gået til de forkerte folk.

Det vil altså sige, at de mennesker, som helt uden egen skyld lige pludselig konstaterer, at deres drikkevand er forurenet med kemikalier, pesticider osv., og som derefter har fået en hjælp til – ikke en fuld dækning, men bare et lille bidrag til at betale de store omkostninger, 30.000 kr., 40.000 kr., 50.000 kr., 60.000 kr., 70.000 kr. – at genetablere en forsyning med rent drikkevand enten via en boring eller via en tilslutning til et vandværk, er de forkerte mennesker. Hvad forkert er der med de mennesker? Hvorfor er det de forkerte folk? Det, der var meningen med Vandfonden, var da at hjælpe almindelige mennesker, der uden egen skyld havde fået ødelagt deres drikkevandsforsyning, og sørge for, at de fik rent drikkevand. Hvorfor har Dansk Folkeparti så meget imod det?

Jeg har ikke hørt Dansk Folkeparti argumentere med, at problemet er løst. Det vil også være meget farligt at gøre det, fordi problemet er meget, meget langt fra at være løst. De undersøgel-

ser, der har været lavet, f.eks. fra Sønderjylland, viser, at over en fjerdedel af de enkeltvandsforsyninger, man undersøger, har et indhold af pesticider i drikkevandet, som overstiger grænseværdierne. En fjerdedel – 25 pct. – har det her problem.

Men Dansk Folkeparti gør ingenting for at hjælpe de mennesker. De kommer med noget systemsnak om, at ordningen ikke var skruet rigtigt sammen, at pengene ikke blev brugt på den rigtige måde. Og i stedet for at gøre en indsats for så at skruer ordningen mere fornuftigt sammen, fjerner man bare alle pengene, hvorefter ingen bliver hjulpet.

Det er da en besynderlig form for logik at fjerne alle pengene, fordi man har et forslag til, hvordan det kunne fungere bedre. Det er selvfølgelig, fordi det kun er en undskyldning. Dansk Folkeparti har accepteret en nedskæringsfinanslov på miljøområdet og har bare svært ved at stå ved det efterfølgende, især når det rammer almindelige mennesker og er så åbenlyst, som det er i det her tilfælde, at ganske almindelige mennesker uden egen skyld nu ikke længere får hjælp til at komme over en forurening.

Så er der de 3 mio. kr., som bliver fremhævet gang på gang. Enhver regering, der har et forligsparti som Dansk Folkeparti, må altså føle sig meget lykkelig. At kunne lave et forlig med et parti, hvor man skærer 60 mio. kr. væk til et formål, som det pågældende forligsparti i øvrigt er sympatisk indstillet over for, men alligevel accepterer de at skære 60 mio. kr. væk, hvorefter man giver dem 3 mio. kr. til at genoprette ulykken, og hvor forligspartiet så bagefter går ud og roser sig af, at nu har de skaffet 3 mio. kr. til gengæld for de 60, de har accepteret bliver skåret væk, er da et meget nemt parti at lave finanslovforhandlinger med.

Kl. 14.10

Og så meget desto mere ynkeligt bliver det jo, når Dansk Folkeparti efterfølgende kommer og siger, at hvis det nu viser sig, at der stadig væk er et problem og vi ikke helt får løst det, må vi jo se på det efterfølgende. Kunne man ikke forestille sig, at Dansk Folkeparti på et tidspunkt forholdt sig til problemerne, inden man vedtog finanslovforlig i stedet for at gøre det, efter at man har vedtaget ulykkerne? Ville det ikke være en god fremgangsmåde, at man satte sig ind i sa-

gerne, før man stemte for et forslag i stedet for at gøre det efter at man har stemt for et forslag? Det vil jeg i hvert fald anbefale Dansk Folkeparti i fremtiden.

I øvrigt er det jo sådan, at de 3 mio. kr. til forskning, som ikke hjælper nogen af de mennesker, der har problemet i dag, men forhåbentlig kan medvirke til at forebygge på lang sigt, jo heller ikke er en merbevilling. Det er en halvering af bevillingen til forskning i at forebygge problemet. Den var tidligere på 6 mio. kr. Nu er den skåret ned til 3 mio. kr. Så det er en ynkelig fremfærd, Dansk Folkeparti præsterer i denne sammenhæng.

Der er ikke fundet nogen løsning. Men de mennesker, som har det forureningsproblem her, er ladt i stikken af regeringen, af Dansk Folkeparti. Dansk Folkeparti siger bare, at vi må kigge på det hen ad vejen. Dansk Folkeparti har svigtet sin egen miljøpolitik, som man har givet udtryk for den. Dansk Folkeparti har skåret ned over for almindelige mennesker, der uforskyldt er ramt af forurening af deres drikkevand. Og Dansk Folkeparti har ingen forslag til fremtidige løsninger. Det er ganske simpelt ynkeligt.

(Kort bemærkning).

Jørn Dohrmann (DF):

Det er til hr. Jørn Jespersen: Det eneste, der er åbenlyst i denne diskussion, er, at de penge ikke er gået til det, de var afsat til. Det er helt åbenlyst, og det er der flere, der har bekræftet her.

Jeg vil også gerne spørge hr. Jørn Jespersen: Er det ikke korrekt, at det, der var afsat i 1996, 1997, 1998, 1999 og 2000, var 3 mio. kr.? Er det ikke fuldstændig korrekt? Det er jo kun i år 2001, man har afsat 6 mio. kr., og der kunne man godt have den formodning, at det egentlig var, fordi man måske var inde i et valgår. Man havde lige noget, man kunne bryste sig af; her havde man afsat nogle ekstra penge.

Vi vil stadig væk opretholde de decentrale vandværker ude i åbne land, men når man bruger pengene forkert til at koble flere boreringer sammen, så mener vi, at pengene er brugt forkert. Det var ikke det, der var formålet.

Formanden:

Jeg kan høre, at debatten nu i nogen tid har kørt i ring, og derfor forventer jeg, at debatten ret hurtigt afsluttes.

(Kort bemærkning).

Jørn Jespersen (SF):

Men det er jo svært at afslutte en debat, når man ikke vil anerkende kendsgerninger og fakta fra Dansk Folkepartis side.

Hr. Jørn Dohrmann bliver ved med at sige, at pengene ikke er gået til det, der var meningen, og holder fast i, at det kun var meningen at give penge til genetablering af enkeltboringer.

Men det er jo ikke rigtigt. Formålet med ordningen var at hjælpe mennesker til at få rent drikkevand efter en uforskyldt forurening. Jeg kan ikke forstå, hvorfor det er så afgørende, om den nye vandforsyning, der skal sikre rent vand, sker ved en enkeltboring eller ved tilslutning til et decentralt vandværk. Det afgørende for de her mennesker er da, at de får rent drikkevand, og det har Dansk Folkeparti nu afskåret dem fra.

Og så er der spørgsmålet om de 3 og 6 mio. kr. Jeg kan bekræfte, at grunden til, at beløbet blev hævet, var, at der lå en finanslovaftale, hvor SF indgik. Der hævdede vi beløbet til at forske i rent drikkevand, fordi vi syntes, det var væsentligt. Det har Dansk Folkeparti nu fået skåret ned, samtidig med at hjælpen til almindelige mennesker er fjernet.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslaget til folketingsbeslutning forkastedes, idet 46 (S, SF, RV, EL og KRF) stemte for, 61 (V, DF og KF) imod.

Kl. 14.15

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Anden (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 69:

Forslag til folketingsbeslutning om at bevare Naturrådet.

Af Helge Mortensen (S) m.fl.

(Fremsat 8/2 2002. Første behandling 11/3 2002. Betænkning 2/5 2002).

Der var stillet 1 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Ændringsforslaget sattes først til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Ændringsforslaget vedtoges uden afstemning.

Forslaget som helhed sattes herefter til forhandling.

Forhandling

Helge Mortensen (S):

Det er sidste chance for at redde bevillingerne til Naturrådet og dermed også Naturrådets eksistens.

Det er sidste chance for, at vi i Danmark kan bevare et uvildigt og uafhængigt råd, der er rådgivende for beslutningstagere, men som også er med til at sætte dagsordenen for den debat, der drejer sig om natur, naturfredning og miljøhensyn. Det er også et råd, der kan gå med i argumentationen om de påtrængende problemer på dette område.

Det er også sidste chance for regeringen til at vise en smule anstændighed i forhold til afskaffelse af de mange råd, der tidligere har kunnet deltage i debatten. Det er sidste chance for at vise, at man tør tage diskussionen med sådanne andre synspunkter end dem, der lige netop passer ind i regeringens politik.

Jeg vil gerne sige, det sidste understreges af, at man, samtidig med at man nedlægger Naturrådet, opretter et institut, det såkaldte Bjørn Lomborg-institut, som ikke kan siges at være uafhængigt af den ledelse, som det har fået, med de synspunkter, den har, og som ikke kan siges at være en smagsdommer, der er uvildig. Det institut er vel oprettet på grund af Bjørn Lomborgs synspunkter og er dermed også ledende for, hvad det er for en politik og kritik, som man vil lytte til.

Jeg skal meget henstille, at man bruger denne sidste chance for at bevare Naturrådet og hos regeringen udviser en smule anstændighed i forbindelse med nedlægningen af de mange råd og nævn, som er ganske ufortjent.

Eyvind Vesselbo (V):

Det er et lidt overraskende beslutningsforslag, for det drejer sig om at bevare Naturrådet. Jeg